

Súd: Mestský súd Bratislava IV  
Spisová značka: B5-10C/23/2022  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1522203656  
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 02. 2024  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Filová  
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2024:1522203656.3

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV v konaní pred sudkyňou JUDr. Máriou Filovou, v právnej veci žalobcu: Poistná udalosť s. r. o. , IČO: 45 474 231, so sídlom Sabinovská 11, 821 03 Bratislava, proti žalovanému: UNIQA pojišťovna, a.s. so sídlom Evropská 810/136, 160 00 Praha 6 - Vokovice, Česká republika, IČO: 492 40 480, konajúca prostredníctvom organizačnej zložky: UNIQA pojišťovna, a.s., pobočka poisťovne z iného členského štátu, so sídlom Krasovského 3986/15, 851 01 Bratislava, IČO: 53 812 948, zastúpenému CLS Čavojský & Partners, s.r.o., advokátska kancelária, Zochova 6-8, 811 03 Bratislava, o zaplatenie 1.945,-€ s príslušenstvom, takto

### rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 1.945,-€ spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 5% zo sumy 1.945,-€ od 7.5.2022 do zaplatenia, do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd priznáva žalobcovi voči žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením, po právoplatnosti tohto rozsudku.

### odôvodnenie:

I. Žalobou podanou dňa 15.12.2022 sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na splnenie povinnosti zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 1.945,-€ spolu s príslušenstvom - 5% ročným úrokom z omeškania zo žalovanej istiny od 7.5.2022 do zaplatenia, titulom náhrady škody spôsobenej dopravnou nehodou. Žalobca svoj nárok skutkovo odôvodnil tým, že dňa 20.12.2021 došlo k dopravnej nehode, vinník ktorej mal v čase nehody uzavreté povinné zmluvné poistenie so žalovaným, u ktorého si náhradu škody uplatňoval poškodený, resp. žalobca, priebeh nehody, zavinenie, vzniknutý rozsah poškodenia ani právny základ nehody nie sú medzi stranami sporu sporné. Poškodený pán K. M.Í. bol v dôsledku škody vzniknutej na jeho motorovom vozidle značky Škoda Superb, EČV: V., nútený účelne si požičať náhradné motorové vozidlo po dobu opravy jeho poškodeného vozidla a za tým účelom uzavrel nájomnú zmluvu so spoločnosťou Poistná udalosť s.r.o., predmetom ktorej bol nájom motorového vozidla, ktoré zodpovedalo rovnakej kategórii akej bolo poškodené motorové vozidlo poškodeného. Za 32 dní nájmu náhradného motorového vozidla značky Toyota RAV4 bola poškodenému vystavená faktúra č. 220104 v celkovej výške 3.705,-€, v rámci ktorej bolo účtovaných aj 25,-€ za dezinfekciu vozidla v súvislosti s pandemiou Covid-19. Žalovaný z povinne zmluvného poistenia vinníka nehody (poistná udalosť č. 21.20007.0058421) vyplatil žalobcovi za náhradné vozidlo poistné plnenie v celkovej výške 1.760,-€, ku dňu podania žaloby ostáva neuhradené nájomné vo výške 1.945,-€. Pohľadávku poškodeného žalobca prevzal na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 21.1.2022, postúpenie bolo žalovanému oznámené. Poškodený sa so žalobcom zmluvne dohodol na nájme motorového vozidla v cene 115,-€ na deň, nájom trval od 21.12.2021 do 21.1.2022, t.j. celkovo 32 dní. Žalovaný však uznal nárok na náhradu škody iba v cene 55,-€/deň, dezinfekciu vozidla neuznal vôbec. Žalovaný nepreukázal opodstatnenosť krátenia nájomného. Ceny prenájmu motorových vozidiel sa v jednotlivých autopožičovniach odlišujú

a poškodený súhlasil s cenou žalobcu, preto neexistuje dôvod, pre ktorý by sa pri výpočte výšky plnenia nemala zohľadňovať zmluvne dohodnutá cena medzi poškodeným a žalobcom, navyše ak ide o cenu primeranú. Podľa ustálenej súdnej praxe na základe §4 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení má poškodený nárok na náhradu nákladov za nájom náhradného motorového vozidla. Pretože ceny rôznych autopožičovní sú veľmi rozdielne, najmä v závislosti od podmienok nájmu, súdna prax ustálila, že oprávnený nárok poškodeného je vo výške ceny obvyklej, nie teda ceny nájmu priemernej či ceny nájmu najnižšej. Cena obvyklá totiž predstavuje celé cenové pásmo od skupiny najlacnejších po skupinu najdrahších autopožičovní vrátane, preto cenu žalobcu nevybočujúcu z cien skupiny určitého cenového pásma nemožno označiť za cenu neobvyklú. Žalobca predložil ako dôkaz zoznam právoplatných súdnych rozhodnutí, v ktorých po rozsiahлом dokazovaní prvostupňové aj druhostupňové sudy konštantne konštatujú a uzatvárajú súdne spory s tým, že cena nájmu žalobcu vo fakturovanej výške 115,-€/deň je cenou obvyklou. Žalobca na preukázanie svojich tvrdení uvádzaných v žalobe predložil nasledovné listinné dôkazy procesného útoku: nájomnú zmluvu zo dňa 21.12.2021, faktúru č. 220104 splatnú dňa 21.3.2022 na sumu 3.705,-€, doklad o uhradení faktúry dňa 9.5.2022, čestné prehlásenie poškodeného k platbe v hotovosti, Zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 21.1.2022, zoznam právoplatných rozhodnutí súdov k cene nájmu 115,-€/deň, vybavenie škodovej udalosti zo dňa 21.4.2022.

2. Súd vo veci vydal dňa 28.9.2022 platobný rozkaz č.k. 10C/23/2022-21, zrušený z dôvodu podania odporu zo strany žalovaného, ktorý so žalobou nesúhlasil, žiadal ju v celom rozsahu zamietnuť. Žalovaný v odpore uviedol, že dňa 20.12.2021 došlo ku škodovej udalosti, pri ktorej bolo poškodené motorové vozidlo značky Škoda Superb, EČV: V., ktoré mal v čase škodovej udalosti vo vlastníctve M. K., N.. XX.XX.XXXX, poškodené vozidlo viedol M. K., N.. XX.X.XXXX. Dôvodom škodovej udalosti bol náraz motorového vozidla značky Mazda 6, EČV: V. , ktoré v čase škodovej udalosti mal vo vlastníctve P. M., nar. XX.X.XXXX, vozidlo viedla P. M., N.. XX.X.XXXX. V čase škodovej udalosti mal P. M. ako poistený so žalovaným uzavretú poistnú zmluvu č. 8711868883, predmetom ktorej bolo povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Účastníci škodovej udalosti oznámili jej vznik žalovanému, ktorý jej pridelil číslo 21.20007.0058421 a v záujme jej čo najrýchlejšieho vybavenia pristúpil k vyžiadaniu všetkých súvisiacich dokumentov od účastníkov škodovej udalosti. Podaním zo dňa 20.1.2022 oznámil žalovaný poškodenému, že uzavrel jeho poistnú udalosť z poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a zároveň mu zaslal prehľadné vyúčtovanie. Na základe nájomnej zmluvy uzavretej dňa 21.12.2021 medzi žalobcom ako prenajímateľom a poškodeným ako nájomcom, si poškodený prenajal osobné motorové vozidlo zn. Toyota RAV4, doba nájmu trvala od 21.12.2021 do 21.1.2022, denné dohodnuté nájomné bolo vo výške 115,-€. Po skončení dohodnutej doby nájmu vystavil žalobca poškodenému faktúru č. 220104 zo dňa 21.1.2022, ako základná cena Za 1 deň nájmu bola stanovená suma vo výške 69,-€, avšak k tejto sume bola pripočítaná prirážka vo výške 45,-€, cena nájmu za celé obdobie predstavovala podľa vystavenej faktúry sumu vo výške 3.680,-€, okrem nájmu náhradného vozidla fakturoval žalobca poškodenému aj sumu 25,-€ za dezinfekciu náhradného vozidla, celková výška fakturovanej sumy bola 3.705,-€. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 21.1.2022, uzavretej medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, postúpil poškodený na žalobcu pohľadávku voči žalovanému z titulu poistného plnenia vo výške 3.705,-€. Žalovaný nárok žalobcu uznal len sčasti, a to do výšky 1.760,-€ a podaním zo dňa 21.4.2022 žalobcovi oznámil, že mu poskytuje poistné plnenie vo výške 1.760,-€. Od fakturovanej sumy žalovaný odpočítal sumu, ktorú považoval za neúčelne vynaloženú vzhľadom na dennú sadzbu nájomného vypočítanú podľa obvyklej ceny v danom čase a regióne. Žalovaný zdôvodnil zníženie poistného plnenia tým, že prenájom náhradného vozidla je v zmysle judikatúry považovaný za skutočnú škodu, teda majetkovú hodnotu, ktorú bolo potrebné vynaložiť k uvedeniu veci do pôvodného stavu. Pri posudzovaní oprávnenosti uplatňovaného nároku je potrebné prihliadať na: „priamu súvislosť medzi škodou na motorovom vozidle a vypožičaním motorového vozidla za úplatu, účelnosť vypožičania, s prihliadnutím na možnosti iného riešenia (napr. použitie taxi pri ojedinelej potrebe využitia náhradného vozidla), primeranosť (časová, cenová) vypožičania s prihliadnutím na typovú značku, rozsah a špecifikáciu poškodenia motorového vozidla, ako aj trhovú cenu za vypožičanie motorového vozidla, individuálnosť prípadu s prihliadnutím na potrebu zabezpečenia alebo plnenia neodkladných úloh, vrátane škody ...“ (R7/92). Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí zo dňa 28.6.2016, sp. zn. 3MCdo/3/2015 uviedol: „Skutočnou škodou, spočívajúcou v nákladoch na vypožičanie náhradného vozidla, ktoré prevyšujú náklady na prevádzku vlastného vozidla je zodpovedný subjekt povinný uhradiť len v rozsahu, v akom náklady boli vynaložené nutne a účelne na vypožičanie (nájom) náhradnej veci, zodpovedajúcej parametrom pôvodnej veci, z užívania ktorej bol žalobca vylúčený po určitú dobu.“

V zmysle uvedeného pri uplatňovaní nároku je nutné prihliadať na cenovú primeranosť požičania náhradného vozidla a zároveň má poškodený nárok na náhradu nákladov účelne vynaložených, nielen s ohľadom na dobu trvania nájmu, ale aj na cenu takéhoto nájmu. Pri stanovení výšky obvyklého nájomného v danom čase a mieste žalovaný vychádzal z prieskumu trhu obdobných motorových vozidiel na území Slovenskej republiky a na základe týchto podkladov stanovil cenu obvyklého nájmu na 55,- € s DPH/1 deň nájmu. Žalovaný poukázal na to, že poškodený si obstaral náhradné vozidlo, ktoré bolo v porovnaní s poškodeným vozidlom, vozidlom vyššej kategórie a tiež mu nebolo zrejmé, čo je obsahom položky „prirážka“ podľa vystavenej faktúry a nevidel dôvod hradenia takejto položky. Taktiež žalovaný poukázal na skutočnosť, že žalobca pri stanovení výšky nájmu vychádzal z hodnôt nájmu prislúchajúcich pre vozidlo vyššej kategórie ako bolo poškodené vozidlo, a to aj napriek tomu, že náklady na zapožičanie náhradného vozidla (porovnateľného k poškodenému vozidlu), by boli nižšie (ako tie, ktoré boli fakturované). Žalobca tak umelo navýšil náklady na zapožičanie náhradného vozidla, ak by žalovaný uhradil náklady podľa faktúry, nejednalo by sa len o obchádzanie obvyklosti a účelnosti vynaložených nákladov na nájom náhradného vozidla, ale žalobca by sa tým úmyselne bezdôvodne obohatil na úkor žalovaného. Žalovaný mal za to, že výška nájomného za náhradné vozidlo ním určená zodpovedá účelne vynaloženej výške nájomného za motorové vozidlo v predmetnom období. Žalovaný v podanom odpore namietal nedostatok aktívnej vecnej legitimácie žalobcu, a to z dôvodu, že zo žalobcom predložených dôkazov jednoznačne nevyplýva, kto bol/je vlastníkom náhradného vozidla, t.j. či je predmetné náhradné vozidlo priamo vo vlastníctve žalobcu, prípadne leasingovej spoločnosti a podobne. Práve od zistenia, kto bol vlastníkom náhradného vozidla v čase uzavretia nájomnej zmluvy závisí, či bol žalobca oprávnený náhradné vozidlo prenajať, resp. či bol na takýto úkon povinný vopred si vyžiadať súhlas od vlastníka náhradného vozidla, teda či bol oprávnený uzavrieť nájomnú zmluvu s poškodeným a prenechať mu do dočasného užívania náhradné vozidlo. Žalovaný tiež namietal zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorú nepovažoval za dostatočne určitú a relevantnú na preukázanie takéhoto postavenia žalobcu ako aktívne legitimovanej strany sporu. Práve kvalifikované preukázanie toho, aký nárok bol v skutočnosti postúpený na žalobcu, je nevyhnutnou podmienkou na preverenie toho, či žalobca je alebo nie je v danom konaní aktívne vecne legitimovaný. K žalobcom uplatňovaným úrokom z omeškania žalovaný uviedol, že poškodený si nárok na poistné plnenie u žalovaného uplatnil dňa 21.12.2021, žalovaný potvrdil registráciu škodovej udalosti označeným ako „Potvrdenie o registrácii škodovej udalosti“ zo dňa 21.12.2021 a podaním označeným ako „Vybavenie škodovej udalosti“ zo dňa 20.1.2022 oznámil výsledok likvidácie poškodenému a oznámil poškodenému, že uzavrel jeho poistnú udalosť a zároveň mu zaslal jej prehľadné vyúčtovanie. Žalovaný poukázal na ust. §11 ods. 6 zákona o PZP, z ktorého vyplývajú povinnosti, ktoré je poisťovateľ povinný splniť v lehote troch mesiacov odo dňa oznámenia škodovej udalosti a podľa ktorého má poisťovateľ o.i. povinnosť poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný. Iba v prípade, ak na základe vykonaného šetrenia škodovej udalosti dospeje poisťovateľ k záveru, že nárok poškodeného na náhradu škody je preukázaný čo do dôvodov a výšky, poskytne poškodenému poistné plnenie, a to v lehote 15 dní odo dňa ukončenia šetrenia škodovej udalosti podľa ust. §11 ods. 7 zákona o PZP. S poukazom na uvedené je zrejmé, že žalovaný v lehote stanovenej zákonom si splnil svoju povinnosť, ukončil šetrenie škodovej udalosti a na jeho základe oznámil žalobcovi dôvody, pre ktoré poistné plnenie poskytol v určitej časti. Žalovaný poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 22.11.2018, sp. zn. 3Cdo/145/2017, v ktorom bol vyslovený nasledovný právny názor: „Odvolací súd k uvedenému zaujal právny názor, podľa ktorého povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody, a žalovaná by sa do omeškania mohla dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti, ktorá jej bola uložená právoplatným rozhodnutím, zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody. Na strane druhej peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v ustanovení §11 ods. 8 zákona o PZP je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v ustanovení §11 ods. 6 zákona o PZP, účelom ktorej je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná, aby bola nútená oznámiť v lehote 3 mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poistnej udalosti. S uvedeným právnym názorom sa dovolací súd v plnom rozsahu stotožňuje. Ustanovenie §11 zákona o PZP sa týka výlučne nesplnenia povinnosti poisťovateľa, ktorá mu bola uložená v súvislosti so šetrením poistnej udalosti na základe oznámenia poškodeného. Zákonodarca totiž v ustanovení §11 ods. 8 PZP jasne a zreteľne formuluje podmienku, v zmysle ktorej je poisťovateľ povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu (Občiansky zákonník). Je tomu tak v prípade, ak si poisťovateľ nesplní povinnosť podľa ustanovenia §11 ods. 6 zákona o PZP. Z dikcie tohto ustanovenia je zrejmé, že zákonodarca povinnosti poisťovateľa viaže výlučne vo vzťahu k prešetrovaniu poistnej udalosti.“ S poukazom na zvedené žalovaný bol toho názoru, že žalobca nemá voči nemu nárok na náhradu úrokov z omeškania v uplatnenom nároku, žalovaný týmto poprel nárok žalobcu na ich úhradu. Žalovaný tiež

poukázal na tzv. všeobecnú prevenčnú povinnosť ustanovenú v §415 Občianskeho zákonníka podľa ktorej, je každý povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí. Žalovaný mal za to, že konanie žalobcu (predtým poškodeného) nemožno za daných okolností považovať za správne, nakoľko ten pri dojednaní výšky nájomného nepostupoval v súlade s citovaným ustanovením, keďže nepreukázal vykonanie úkonov smerujúcich napr. k uskutočneniu prieskumu prípadných ďalších požičovní motorových vozidiel, porovnaní viacerých cenových ponúk, reálnemu zohľadneniu svojich potrieb, ako ani nezohľadnil prípadnú inú možnosť na zabezpečenie náhradného motorového vozidla iným vhodným spôsobom, resp. vykonanie týchto úkonov nevyplýva z podkladov predložených žalobcom v konaní. Žalovaný ako dôkazné prostriedky procesnej obrany predložil prieskum trhu cien za prenájom motorových vozidiel na území Slovenskej republiky, potvrdenie o registrácii škodovej udalosti zo dňa 21.12.2021, vybavenie škodovej udalosti zo dňa 20.1.2022, správu o nehode zo dňa 20.12.2021, objednávku obhliadky, technický preukaz motorového vozidla poškodeného.

3. Žalobca v replike poukázal na to, že predmetom sporu zostáva iba cena nájmu, keďže žalovaný vo svojom vyjadrení dezinfekciu vozidla za 25,-€ nijakým spôsobom nenamietal a nepoprel. K argumentácii žalovaného ohľadom porovnateľnosti náhradného vozidla uviedol, že ustanovenie §797 ods. 4 Občianskeho zákonníka znemožňuje poisťovní dodatočne meniť dôvody odmietnutia alebo zníženia poistného plnenia. V kontexte uvedeného poukázal na to, že žalovaná poisťovňa v ozname o poskytnutí plnenia za náhradné vozidlo ani jedným slovom neuviedla, že nájomné v plnom rozsahu neuhradila preto, že poškodený si údajne požičal vozidlo vyššej kategórie. Práve naopak, nespochybňovala primeranosť požičaného vozidla, ale iba náklady na jeho obstaranie, ktoré podľa poisťovne neboli v cenovej hladine najnižších cien na trhu. Kritérium porovnateľnosti nevyžaduje, aby požičané vozidlo bolo rovnakej značky, veku, výbavy a podobne, dané kritérium sleduje to, aby požičané náhradné vozidlo - najmä z hľadiska vynaloženého nákladu na jeho obstaranie - zodpovedalo veci poškodenej, a teda aby bolo možné konštatovať, že poškodený si na náklady škodcu nezvýšil svoj štandard, ktorý mu poskytovalo jeho poškodené vozidlo. Poškodený je kritériom porovnateľnosti teda najmä cenovo obmedzený a ako náhradu si preto nemôže požičať vec cenovo drahšiu, ale iba vec nákladovo porovnateľnú. Poškodený v prejednávanej veci však jednak nemal vozidlo základnej triedy a ani a svoje poškodené vozidlo vyššej triedy nemal požičaný žiadny luxusný Mercedes, za poškodené vozidlo Škodu Superb, čo je nepochybne vyššia trieda, mal požičané tuctové vozidlo z cenovo totožnej kategórie, ktoré svojimi technickými, úžitkovými, bezpečnostnými a inými parametrami zodpovedalo vozidlu poškodeného. Čo je však najdôležitejšie je to, že nesporná „technická“ porovnateľnosť bola doplnená aj „cenovou“ porovnateľnosťou z hľadiska vynaloženého nákladu na požičané náhradné vozidlo. Uvedené vyplýva z cenníka nájomcu, ktorý vozidlá kategórie Škoda Superb prenájima v rovnakých cenových reláciách ako vozidlá kategórie Toyota RAV 4. Žalobca mal za to, že predovšetkým pre totožnú cenovú hladinu nájomného v danej autopožičovni je nesporné, že danú dvojicu vozidiel je pre účely náhrady škody možné považovať za porovnateľnú. K tvrdeniu žalovaného, že cena nájmu je neprimerane vysoká žalobca konštatoval, že žalovaný relevantným spôsobom nepreukázal neobvyklosť (neprimeranosť) ceny nájmu náhradného motorového vozidla. Internetové reklamné ponuky, ktorými argumentuje žalovaný, nie sú z hľadiska dokazovania vôbec spôsobilé vzájomného porovnávania a nemajú absolútne žiadnu vypovedaciu schopnosť, ide iba o reklamnú fikciu. Je totiž nespochybniteľné, že množstvo negatív spojených s nájmom vozidla z reklamnej ponuky (t.j. celkovú akceptovateľnosť podmienok nájmu) je možné zistiť až pri osobnej návšteve autopožičovne, prípadne až pri podpise nájomnej zmluvy, alebo dokonca až pri preberaní požičaného vozidla. Nemožno od poškodeného spravodlivo žiadať, aby si v záujme získania čo najnižšej ceny náhradné vozidlo požičiaval za takých podmienok, ktoré mu v danej chvíli nevyhovujú, sú pre neho neakceptovateľné či nesplniteľné. Poškodený nemal v danej chvíli voľné finančné zdroje na nájom náhradného vozidla, nevedel ani približne odhadnúť dĺžku doby opravy jeho poškodeného motorového vozidla a zároveň nevedel, či bude náhradné motorové vozidlo skutočne potrebovať celú predpokladanú dobu nájmu a tak nemal záujem sa viazať a uzatvárať nájomnú zmluvu na náhradné motorové vozidlo na dobu určitú. Rozhodol sa preto pre nájom motorového vozidla v režime typickom pre dobu neurčitú, ktorá mu nijakým spôsobom nekomplikovala finančnú situáciu, poskytovala výrazne väčšiu flexibilitu a umožňovala mu náhradné vozidlo bez sankcií kedykoľvek vrátiť. Poškodený si v prejednávanej veci požičal náhradné vozidlo v režime doby neurčitej a za takých podmienok, ktoré mu v danej chvíli najviac vyhovovali, pričom celkovú dobu nájmu kontrahoval výlučne pre dôvody spočívajúce v dĺžke opravy jeho vozidla, príp. pre dôvody spočívajúce v neflexibilnej a ťažkopádne činnosti žalovanej poisťovne. Platba nájomného vopred ako aj zloženie depozitu bola významná komplikácia a nemalá finančná záťaž pre poškodeného, ktorý pre neočakávanosť vzniknutej škodovej udalosti nebol na takýto

finančný výdavok vôbec pripravený a preto ako poškodený požadoval výlučne taký nájom, pri ktorom sa nevyžaduje zloženie depozitu a zároveň ani platba celého nájomného vopred a ešte aj splatnosť faktúry za nájom má výrazne predĺženú lehotu (dva mesiace). Pretože žalovaný pravidelne napáda aj údajnú prirážku k cene nájmu a skúša tak pozornosť jednotlivých sudcov, žalobca uviedol, že žiadna prirážka k cene nájmu nebola dohodnutá, účtovaná ani fakturovaná, ale v zmysle cenníka prenajímateľa išlo o štandardnú cenu nájmu vzťahujúcu sa k nájmu vozidla v režime doby neurčitej, pri ktorej nie je potrebné platiť nájom vopred ani skladať žiadny depozit, teda pri ktorej má nájomca diametrálne odlišné a výrazne výhodnejšie podmienky nájmu (napr. môže vozidlo kedykoľvek vrátiť) ako keď si požičia vozidlo režime doby určitej. Čo sa týka vyjadrení žalovaného o údajnej prirážke, tak žalovaný tvrdí a nájomnou zmluvou aj faktúrou preukazuje, že k dohodnutému nájomnému nie sú fakturované žiadne prirážky. Doplňujúca informatívna tabuľková poznámka k cenám, zľavám, akciám, ktorá je uvedená vo faktúre je z tohto hľadiska úplne irelevantná a bez akéhokoľvek právneho významu a plní len marketingovú a informačnú úlohu v súvislosti s rozlíšením nájmu v režime doby určitej a režime doby neurčitej. V kontexte s údajnou prirážkou ako aj v kontexte s preukázaním obvyklosti ceny nájmu vo výške 115,-€/deň žalobca súdu predložil dôkaz obsahujúci znaky odborného vyjadrenia, a to cenník žalobcu s potvrdeniami iných autopožičovní, podľa ktorých ide o ceny obvyklé, pričom ide o názor odborne spôsobilých osôb, ktoré sa z titulu prevádzkovania vlastnej podnikateľskej činnosti zameranej na oblasť prenájmu motorových vozidiel s miestom podnikania v bratislavskom regióne odborne vyjadrili k cenovým reláciám prenájmu motorových vozidiel žalobcu. Všetky oslovené podnikateľské subjekty označili ceny prenájmu motorových vozidiel žalobcom za obvyklé na trhu autopožičovní, pričom z titulu ich vlastnej podnikateľskej činnosti v rovnakej oblasti nemôžu byť žiadne pochybnosti o tom, či majú dostatočné odborné skúsenosti o danej problematike tak, aby ich vyjadrenie bolo zárukou správnosti ich odborného vyjadrenia. V súvislosti s tvrdeniami žalovaného žalobca ďalej poukázal na to, že žalovaný ignoruje judikatúru aj konzistentnú súdnu prax pri posudzovaní obvyklosti cien žalobcu. Ustálená judikatúra uvádza, že povinnosť je nahradiť cenu obvyklú (primeranú) a nie cenu priemernú či cenu najnižšiu ako tvrdí žalovaný. Žalobca poukázal na rozhodnutia súdom prvej aj druhej inštancie, v ktorých súdy žalobcovi v spore s poisťovňou v plnej miere vyhovelí a ceny žalobcu označili ako obvyklé. V rámci odôvodnenia množstva právoplatných rozsudkov okresných súdov v Bratislave ako aj Krajského súdu v Bratislave, v konaniach kde žalobca žaloval poisťovňu, súd opakovane uvádza, že poškodený nie je povinný požičať si auto v najlacnejšej autopožičovni, že pokiaľ existuje ponuka prenájmu aj za iných podmienok (prijateľnejších pre poškodeného), nie je možné od poškodeného požadovať, aby sa pri rozhodovaní o nájme riadil iba jediným kritériom, a to najnižšou cenou, že škodovou udalosťou a tým spojenou stratou auta nemá utpieť ani len sociálny komfort poškodeného a že v súvislosti s cenou nájmu je nevyhnutné porovnávať ceny pri porovnateľných podmienkach nájmu, pretože v prípade odlišných (benevolentnejších) podmienok nájmu je možno očakávať odlišné cenové hladiny, čo môže skresliť predstavu o obvyklej cene nájmu. Podľa právoplatných rozhodnutí súdov za cenu obvyklú nemožno považovať výlučne cenu najlacnejšej ani najdrahšej požičovne ak posudzovaná cena z daného cenového pásma nevybočuje. Nie je jednoducho legitímne od poškodeného spravodlivo žiadať, aby v situácii, v ktorej nevie ako sa veci vyvinú, optimalizoval a podriaďoval svoje konanie lež jednému kritériu, a to získaniu čo najnižšej ceny na trhu, a to na úkor iných svojich potrieb a preferencií. Poškodený musí danú situáciu riešiť operatívne a ešte aj proti svojej vôli a len pre protiprávne konanie škodcu, ktorý zásadným spôsobom zasiahol do bežného chodu života poškodeného. Preto vyjadrenia typu, že dôvodom vyššej ceny nájmu je to, že však aj ak to zaplatí poisťovňa, považuje žalobca za nemiestne, pretože poškodený má potrebu mať čo najbezproblémovjšie vyriešenú náhradnú dopravu a nemá žiadny benefit z toho, ak za túto náhradnú dopravu poisťovňa zaplatí o čosi viac peňazí, ako sú najnižšie cenové relácie na trhu. Práve naopak, keďže poisťovňa zaujíma iba to, ako zaplatiť čo najmenej peňazí, bez ohľadu na to, aké nevyhovujúce a rizikové podmienky nájmu by poškodený (nájomca) v záujme získania takejto čo najnižšej ceny na trhu, musel akceptovať, tak je pochopiteľná motivácia poisťovne, ktorá každý peniaz vynaložený nad rámec najnižších cien na trhu označuje za neobvykle vysoký náklad, ktorý bol zbytočne a neúčelne vynaložený poškodeným. Inými slovami za neobvyklú, neúčelnú a nie nevyhnutnú cenu nemožno označiť cenovú reláciu určitého subjektu len preto, že na trhu existujú aj cenovo nižšie ponuky ak cena daného subjektu nie je „očividne vzdialená“ od cien skupiny iných porovnateľných subjektov. V súvislosti s údajným porušením preventívnej povinnosti zo strany poškodeného, na ktorú poukazuje žalovaná poisťovňa, žalobca uviedol, že žiadny právny predpis neukladá poškodenému povinnosť, aby si náhradné vozidlo požičal výlučne v najlacnejšej autopožičovni, resp. v takej autopožičovni, ktorej podmienky poškodenému nevyhovujú, resp. ktoré nedokáže splniť, prípadne aby si požičal auto nižšej kategórie. Poškodený si splnil všetky povinnosti, ktoré mu v súvislosti s poisťovňou udalosťou a jej likvidáciou vznikli, medzi ktoré rozhodne nepatrí

povinnosť požičať si náhradné vozidlo za nevýhodných či nevyhovujúcich podmienok len preto, aby bola cena nájmu čo najnižšia. Takisto finančná neschopnosť poškodeného uhradiť vopred nepredvídateľné a ním nezvinené náklady na opravu poškodeného vozidla, resp. na požičanie si náhradného vozidla nemôžu byť poškodenému pričítané na vrub porušenia prevenčnej povinnosti v zmysle §415 a §417 Občianskeho zákonníka. Význam prevenčnej povinnosti nespočíva v tom, aby bolo poškodenému znemožnené uvedenie jeho majetkových pomerov do pôvodného stavu, prípadne aby poškodený bol tendenčným výkladom pojmu „nutnosť a účelnosť“ tlačенý do pre neho nevyhovujúcich podmienok nájmu, resp. do podmienok nájmu, ktoré nie je schopný plniť a ktoré mu v konečnom dôsledku môžu privodiť ďalšiu škodu. Presun zodpovednosti za náklady na požičanie náhradného vozidla spôsobom ako sa o to snaží žalovaná poisťovňa je neprípustný, pretože takýto výklad prevenčnej povinnosti by znemožnil poškodenému reálne požičanie si náhradného vozidla. Pod zásterkou prevenčnej povinnosti nemožno poškodenému vnucovať možnosť výberu iba z poisťovňou vymedzenej ponuky trhu (z ponuky s najnižšími cenami získanými z internetovej reklamy), a to navyše bez zohľadnenia podmienok nájmu, ak na trhu existujú aj iné možnosti. Žalobca nesúhlasil s tvrdením žalovaného, keď tento namietal údajný nedostatok aktívne vecnej legitímácie na strane žalobcu. Žalobca poukázal na predložené listinné dôkazy, z ktorých je nepochybné, že pohľadávka uplatňovaná v predmetnom konaní bola riadne a platne postúpená na žalobcu, pričom žalobca vo svojom návrhu preukázal tak vznik škody/pohľadávky na strane postupcu v dôsledku reálneho úbytku majetkových hodnôt v majetkovej sfére poškodeného, ako aj titul, na základe ktorého došlo k postúpeniu pohľadávky na postupníka, pričom nešlo o postúpenie všetkých práv vyplývajúcich poškodenému z dopravnej nehody, ale išlo o postúpenie konkrétneho a určiteľného nároku na náhradu škody v presne stanovenej výške. Odôvodnenie žalovaného ohľadom nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu pre „vady“ súvisiace s Zmluvou o postúpení pohľadávky, či vyjadrenia žalovaného o akomsi „skrytom“ zastupovaní a podobne, považoval žalobca za účelové a ničím nepodložené tvrdenia, pričom žalovaný sa podobnými vyjadreniami pravidelne, takmer v každom súdnom spore, snaží odviesť pozornosť súdu od podstaty súdneho konania, a to aj napriek tomu, že v množstve súdnych sporov žalobcu v právne totožných veciach súdy prvého aj druhého stupňa v odôvodneniach svojich rozsudkov opakovane konštatovali možnosť postúpenia budúcej pohľadávky, ako aj obsahovú dostatočnosť používaných zmlúv o postúpení či existujúcu aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu na uzavretie zmluvy o postúpení a preukázanej existencie reálneho úbytku v majetkovej sfére poškodeného v čase vyhlásenia rozsudku. Pretože v zmluve o postúpení bolo v rámci všetkých podstatných náležitostí zmluvy jasne špecifikované aj to, v akej výške sa pohľadávka postupuje a z akého právneho titulu pohľadávka vznikla, pričom nešlo o pohľadávku, ktorej postúpenie by zákon vylučoval, tak postúpenie bolo právne perfektné a nie je možné úspešne tvrdiť, že žalobca nie je pre neplatné postúpenie aktívne legítimovaný. Žalobca ako dôkazy procesného útoku preložil vyjadrenie šiestich subjektov podnikajúcich v oblasti prenájmu motorových vozidiel k cenníku žalobcu, technický preukaz náhradného vozidla preukazujúci vlastníctvo žalobcu, právoplatné rozhodnutia súdov prvej a druhej inštancie k cene nájmu.

4. Žalovaný v duplike mal za to, že žalobca doposiaľ nijako nepreukázal, že bol oprávnený s náhradným vozidlom disponovať a na základe akého právneho titulu, hoci ho v tomto smere zaťažuje dôkazné bremeno a súčasne je to podmienkou platného uzavretia podnájomnej zmluvy (t.j. nájomnej zmluvy). Nakoľko žalobca nepredložil dôkazy podporujúce toto jeho tvrdenie ani v replike, má žalovaný za to, že sa jedná o žalobcom nepreukázané skutkové tvrdenie, pričom na dôkazy produkované žalobcom k tejto otázke v neskoršej fáze konania nebude možné prihliadnuť (hoci na predloženie dôkazu bol evidentne vyzvaný aj súdom prvej inštancie). Žalovaný poukázal na to, že držba v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka nie je právny, ale faktický stav, regulovaný a chránený právom. Držiteľom veci je ten, kto svoje právo držať vec odvodzuje od určitého právneho dôvodu (titulu), pričom nemusí byť súčasne aj vlastníkom tejto veci. Držba oprávňuje subjekt držby vykonávať panstvo nad vecou (pre seba), a to za zákonom vymedzených podmienok a v zákonom vymedzenom rozsahu. Na rozdiel od držby, detenciou sa rozumie faktický výkon držby veci, ktorú však držiteľ nevykonáva pre seba, ale spravidla na základe záväzkovo-právneho vzťahu pre tretiu osobu. Detentorom je teda ten, má síce vec vo svojej faktickej moci, a teda s ňou nakladá, ale nie ako s vlastnou, ale ako s cudzou. Prenechanie veci do užívania inému má pri nájme len obligačné, nie vecnoprávne účinky (preto o.i. nemožno právo nájmu vydržať). Z tohto dôvodu sa nájomca môže stať len detentorom prenajatej veci (v danom prípade náhradného vozidla), nie jej držiteľom. Je preto povinnosťou súdu skúmať, na základe akého právneho titulu a či platne došlo k prenechaniu náhradného vozidla do užívania poškodenému, a teda, či žalobca mohol s touto vecou disponovať, na základe akého oprávnenia a či ju mohol prenechať do užívania tretej osobe (prípadne za akých podmienok). Na to, aby žalobca ako leasingový nájomca na základe

leasingovej zmluvy uzavretej s leasingovým prenajímateľom a súčasne vlastníkom predmetu leasingu (tzn. náhradného vozidla), mohol prenechať predmet leasingu (t.j. náhradné vozidlo) do užívania tretej osoby (tzn. žalobcu a ten následne do užívania poškodeného na základe Nájomnej zmluvy), potreboval by na to súhlas vlastníka náhradného vozidla, ktorý by sa považoval za právny dôvod, na základe ktorého je náhradné vozidlo zverené do dočasného užívania poškodenému oprávnené. Žalovaný poukázal na to, že v prípade, ak držiteľ náhradného vozidla nebol oprávnený náhradné vozidlo ďalej prenajať, tak nemohol byť ani žalobca ako podnájomca náhradného vozidla oprávnený prenajať toto vozidlo poškodenému na základe nájomnej zmluvy, bez toho, aby neporušil zásadu *nemo plus iuris ad alium transferre potest quam ipse habet*. Inými slovami povedané, žalobca nebol (resp. nepreukázal, že bol) oprávnený s náhradným vozidlom disponovať žiadnym spôsobom, a preto nemohol na základe Nájomnej zmluvy platne na poškodeného "previesť" právo, hoc aj len dočasne, užívať náhradné vozidlo. Žalobca nie je oprávnený s náhradným vozidlom disponovať, a preto nemôže toto náhradné vozidlo prenechať (a to ani) do dočasného užívania poškodenému a súčasne od neho (resp. v tomto konaní od žalovaného) požadovať plnenie v podobe nájomného za nájom tohto náhradného vozidla. Ak žalobca požičal náhradné vozidlo tretej osobe (odhliadnuc od tohto, či na to mal súhlas vlastníka, resp. držiteľa náhradného vozidla, alebo nie), nárok na úhradu nájomného nepatrí žalobcovi. Akékoľvek prípadné nároky by si mohol prípadne uplatňovať vlastník vozidla, ktorý tak však neučinil, resp. žalovaný nemá vedomosť o tom, že by tak učinil a nie sú ani predmetom tohto sporu. Z uvedeného je teda zrejmé, že žalobca nebol oprávnený vystaviť poškodenému faktúru za nájom náhradného vozidla, keďže na to neexistoval žiadny právny dôvod. Rovnako tak je zrejmé, že žalobca by sa nemohol súdnou cestou domáhať úhrady takto fakturovaného nájomného. Medzi stranami sporu nie je sporným, že žalobca v čase uzavretia nájomnej zmluvy nebol vlastníkom veci - tzn. náhradného vozidla. V zmysle judikatúry tak českých, ako aj slovenských súdov, je spravidla prenajímateľom vlastníkom veci, môže ním byť však aj iná osoba, ak je oprávnená s vecou, ktorá má byť predmetom nájmu, takto disponovať. Žalobca v konaní nepreukázal, že je takouto osobou (tzn. osobou oprávnenou s vecou - náhradným vozidlom takýmto spôsobom disponovať). Tvrdenia žalobcu, že bol oprávnený s náhradným vozidlom takto disponovať (a teda vozidla prenajať tretej osobe a následne za to požadovať úhradu nájomného od poškodeného, resp. od žalovaného), sú preto nepreukázané.

Nakoľko žalobca nepreukázal, že bol oprávnený s vecou (náhradným vozidlom) disponovať, nebolo preukázané, že mohol vec (náhradné vozidlo) ďalej prenajať a za prenájom takejto veci požadovať od poškodeného (resp. od žalovaného) nájomné na základe nájomnej zmluvy. Žalovaný preto popiera nárok žalobcu na úhradu uplatneného nároku, nakoľko ten žalobcovi nesvedčí. Vzhľadom na vyššie uvedené žalobca nebol oprávnený uzavrieť s poškodeným nájomnú zmluvu (ako podnájomnú zmluvu), ktorej predmetom nájmu bolo náhradné vozidlo. Žalobca nebol v čase uzavretia nájomnej zmluvy vlastníkom náhradného vozidla a nemal od vlastníka náhradného vozidla udelený súhlas na poskytnutie tohto vozidla do dočasného užívania tretej osobe (tzn. poškodenému). Nájomná zmluva je preto neplatná a žalobcovi na jej základe nesvedčí žiaden nárok na plnenie voči žalovanému. Žalovaný opätovne poukázal na skutočnosť, že prenájom náhradného motorového vozidla je síce v zmysle judikatúry (R 7/92) považovaný za skutočnú škodu, teda za majetkovú hodnotu, ktorú bolo potrebné vynaložiť k uvedeniu veci do predošlého stavu, avšak pri posudzovaní oprávnenosti uplatňovaného nároku je potrebné prihliadať na skutočnosti uvádzané v judikáte R 7/92. Náhrada škody nemá plniť reparačnú funkciu v zmysle plnej kompenzácie nákladov vynaložených na nájom náhradného vozidla bez zohľadnenia ich účelnosti. Je potrebné prihliadať aj na cenovú primeranosť takýchto nákladov, čo má podstatný vplyv na určenie skutočnej výšky škody v zmysle § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Sám poškodený, by sa predsa mal chovať ako správny hospodár, a to bez ohľadu na to, či ide o poistnú udalosť. Žalovaný v zmysle uvedeného opakovane poukázal na judikatúru súdov najvyššej inštancie (popri rozhodnutiach nižších súdov, na ktoré poukazuje žalobca), ktorá sa výslovne zaoberá problematikou účelnosti vynaložených nákladov spojených s nájmom náhradného motorového vozidla:

- rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 1.6.2015, sp. zn. 25 Cdo 4868/2014;
- Najvyšší súd Českej republiky vo svojom rozsudku zo dňa 28.2.2013, sp. zn. 25 Cdo 232/2012 uviedol, že:

- "Nájemné za vozidlo po dobu delší již nelze považovat za účelný a nutný náklad vynaložený v přičinné souvislosti se vznikem škody."

c) podľa rozsudku Krajského súdu Bratislava zo dňa 9.6.2016, sp. zn. 1Cob/85/2015:

- "V prípade náhrady za zapožičanie motorového vozidla z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla nie je doba prenájmu ponechaná na ľubovôli poškodeného"

- "poškodený má nárok na preplatenie účelne vynaložených nákladov v súvislosti so zabezpečením náhradného motorového vozidla, pričom táto účelnosť sa veľmi striktnie posudzuje v každom individuálnom prípade."

d) rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.6.2016, sp. zn.: 3MCdo 3/2015;

e) rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 30.3.2010, sp. zn.: 25 Cdo 3911/2007.

Náhrada nákladov, ktoré poškodený vynaloží za účelom obstarania náhradného motorového vozidla v kontexte vzniknutej škodovej udalosti musí zohľadňovať nasledovné skutočnosti:

obvyklosť a účelnosť ceny nájmu (tzn. ceny nájmov obdobných motorových vozidiel v danom mieste a čase) a v prípade, ak poškodený bol nútený vynaložiť náklady na nájom náhradného motorového vozidla vyššie, ako tie, ktoré sú v danom čase a mieste obvyklé, je poškodený povinný preukázať výnimočné okolnosti prípadu, ktoré ho viedli k tomu, že sa pri obstaraní náhradného motorového vozidla nemohol správať ako správny hospodár a bol nútený si obstaráť náhradné vozidlo za vyššiu (ako obvyklú) cenu nájmu; dôkazné bremeno tak výslovne znáša žalobca, a nie žalovaný. V opačnom prípade, t. j. ak by súd prvej inštancie neposudzoval účelnosť a obvyklosť nájmu náhradných vozidiel v danom mieste a čase, mohlo by dochádzať k absurdným situáciám hraničiacim s dobrými mravmi, kedy by sa v podstate vôbec nepozeralo na cenu nájmu, ale "automaticky" by sa prevzal faktický stav nastolený stranou sporu. K vyššie uvedenému záveru poukázal žalovaný na rozhodnutie Ústavného súdu Českej republiky, sp. zn. IV. ÚS 2043/17: „Jak již bylo uvedeno výše, Ústavní soud opakovaně zdůraznil princip plného odškodnění v maximální možné míře. Takovéto závěry však byly učiněny za účelem ochrany poškozených jakožto slabších stran sporů. V nyní posuzované věci je ale předmětem přezkumu spor mezi pojišťovnou a podnikatelským profesionálem a žádná ze stran tedy není tou „slabší“. Žalovaný mal za to, že pri stanovení výšky obvyklého nájomného v danom čase a mieste vychádzal z prieskumu trhu obdobných vozidiel na území Slovenskej republiky a na základe uvedených podkladov stanovil cenu obvyklého nájmu na 55 EUR s DPH / 1 deň nájmu náhradného vozidla. Nejedná sa teda z jeho strany o svojvôľu, ako sa snaží navodiť dojem žalobca vo svojich podaniach. Žalovaný na preukázanie svojich tvrdení v plnom rozsahu odkázal na dôkazy odôvodňujúce a preukazujúce závery jeho likvidácie, a to najmä pokiaľ ide o výšku denného nájomného - prieskum trhu, ktoré boli predložené ako príloha odporu. Žalovaný netvrdí a nikdy netvrdil, že poškodený má povinnosť hľadať najlacnejšiu autopožičovňu, od ktorej by si na základe nájomnej zmluvy následne požičal náhradné vozidlo na dobu, počas ktorej nemôže používať svoje vozidlo. Na druhej strane je potrebné dodať, že pokiaľ si poškodený uvedený prieskum trhu neurobí a náhradné vozidlo si požičia od prvej spoločnosti, ktorá takéto vozidlá poskytuje bez toho, aby posúdil, či výška denného nájomného navrhnutého touto autopožičovňou, je v danom mieste a čase za danú kategóriu vozidiel adekvátne, v zmysle zásady, že právo chráni bdelych, sa tak vystavuje riziku, že mu poisťovňou nebude preplatené všetko, čo v súvislosti s nájmom náhradného vozidla vynaložil. Z judikatúry vyplýva, že poškodený nemá nárok na náhradu akýchkoľvek nákladov vynaložených na nájom náhradného vozidla za akúkoľvek dobu, ale len nákladov, ktoré sú vynaložené účelne a po nevyhnutný čas. Taktiež je potrebné poukázať na to, že žalobca, resp. poškodený mal konať so starostlivosťou riadneho hospodára, pretože niet právneho a ani logického argumentu na to, aby sa táto zásada neaplikovala aj v tomto prípade. Ak by si žalobca, resp. poškodený prenajímал motorové vozidlo bez nadväznosti na dopravnú nehodu, konal by prirodzene so starostlivosťou riadneho hospodára, teda predtým ako by si motorové vozidlo prenajal a náklady s tým spojené uhradil zo svojich prostriedkov, vykonal by prieskum trhu za účelom preverenia ceny na trhu a vyhľadania najvýhodnejšej ponuky pre žalobcu, resp. poškodeného. Len skutočnosť, že náklady spojené s uhradením nájmu náhradného vozidla v nadväznosti na dopravnú nehodu má uhradiť poisťovňa, nemôže byť samo o sebe dôvodom na to, aby sa upustilo od očakávania racionálneho konania (starostlivosti riadneho hospodára) na strane žalobcu, resp. poškodeného pri obstaraní nájmu náhradného vozidla. V tejto súvislosti žalovaný poukázal (aj vzhľadom na zásadu právnej istoty) aj na závery Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 19.10.2022, sp. zn. 14Cb/48/2021 v zmysle, ktorého súd konštatoval na základe žalobcom navrhnutého dôkazu na vykonanie znaleckého dokazovania ohľadom výšky nájomného (t.j. súdom nariadeného znaleckého dokazovania) je možné zo záverov odborného vyjadrenia vypracovaného znalcom vyvodiť, že prenajaté náhradné vozidlo bolo inej kategórie ako poškodené vozidlo a vzhľadom na uvedené súd žalobu zamietol v časti, ktorá prevyšovala výšku denného nájomného vozidla odborného vozidla ako bolo poškodené. V danom prípade bolo za vozidlo značky Škoda Superb (poškodené vozidlo žalobcu) zapožičané vozidlo inej kategórie, a to Toyota RAV - t.j. vozidlo vyššej kategórie obdobne ako je uvedené v záveroch Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 19.10.2022, sp. zn. 14Cb/48/2021. Ak by napriek vyššie uvedenému pretrvávali pochybnosti o výške obvyklého nájomného za nájom osobného motorového vozidla obdobnej kategórie ako bolo to, ktoré bolo predmetom nájmu v danom mieste a čase, žalovaný navrhuje vyžiadať si odborné

vyjadrenie, eventuálne vykonať znalecké dokazovanie za účelom posúdenia obvyklej výšky nájomného danej kategórie vozidla v danom mieste a čase. Žalovaný mal za to, že žalobcovi neprináležia úroky z omeškania, nakoľko sa žalovaný nikdy do omeškania nedostal a pridrižiava sa záverov uvedených v odpore; záverom je možné konštatovať, že žalobca nemá voči žalovanému nárok na úhradu úrokov z omeškania v uplatnenom rozsahu a žalovaný týmto popiera nárok žalobcu na ich úhradu. Žalovaný považoval poplatok za dezinfekciu náhradného vozidla za náklad (resp. domnelý dielčí nárok na náhradu škody), u ktorého absentuje príčinná súvislosť so škodovou udalosťou a rozporoval ho čo do dôvodu a výšky. Uvedený poplatok je možné prirovnať k tzv. položke "pristavenie vozidla" - vo vzťahu, ktorej žalovaný poukazuje na rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 12.9.2019, sp. zn.: 16Csp/35/2017, kde v skutkovo totožnom prípade (tzn. poškodené vozidlo bolo po dopravnej nehode pojazdné) nebol dielčí nárok na náhradu škody spočívajúci v refundácii týchto nákladov poškodenému priznaný.

5. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov, výsluchom procesných strán a zistil nasledovný skutkový stav:

6. Žalobca do zápisnice súdu uviedol, že trvá na podanej žalobe v celom rozsahu a pridrižiava sa doterajších písomných vyjadrení a chce objasniť, aký spôsob prenájmu poškodený pri náhradnom vozidle využil. Podľa zákona o PZP §15 ods. 1, poškodený je povinný preukázať svoje nároky a v súvislosti s ust. §789 ods. 2 OZ za preukázanie sa má za to, že poškodený je povinný oznámiť vznik škodovej udalosti, dôvody vzniku a predložiť potrebné doklady. Žalobca poukázal na to, že v preukazovaní nároku poškodený sa uvádza predloženie potrebných dokladov a nie dokladov hocikájakých, ktoré si poisťovňa zmyslí. Poškodený je povinný preukázať rozsah poškodenia v prípade nájmu motorového vozidla sú potrebnými dokladmi faktúra a nájomná zmluva. Žalovaný namietal, že žalobca nepredložil, že je oprávnený disponovať s motorovým vozidlom. V danom prípade nie je relevantný vzťah medzi prenajímateľom a nájomcom, ale vzťah medzi nájomcom ako poškodeným a poisťovňou, ktorá je zástupcom vinníka (škodcu). Poškodený uzavrel nájomnú zmluvu na prenájom motorového vozidla a predložil faktúru ako daňový doklad. Žalovaný ďalej namietal, že sa jedná o neúčelné navyšovanie nákladov a argumentuje českou judikatúrou, ktorá sa však netýka náhradného motorového vozidla, ale opráv motorového vozidla, kde ceny neoznačených dielov boli fakturované ako značkové, čo však je situácia odlišná. V danom prípade ide o nájom motorového vozidla a nedá sa to zrovnávať. Žalovaný tiež namietal, že nebola potrebná dezinfekcia vozidla, avšak v tom čase bola pandémia Covid - 19 a všetci museli dodržiavať určité hygienické štandardy. Dezinfekcia bola potrebná, čo uznali aj viaceré sudy, nešlo o bežné vyčistenie vozidla, ale vyčistenie od baktérii. Žalovaný tiež namietal, že nájom takého motorového vozidla, aký nastal nebol dôvodný. V zmysle oznámenia o poistnom plnení je poisťovňa povinná uviesť dôvody, pre ktoré znižuje poistné plnenie. V oznámení o poistnom plnení nie je spomínané, že by poistné plnenie znižovali kvôli náhradnému vozidlu ako takému, poškodený uviedol, že si požičal náhradné vozidlo v totožnej cenovej relácii ako vozidlo, ktoré bolo poškodené, čo vyplýva aj z cenníka založeného v súdnom spise. Navyše kategorizácia vozidiel nie je daná zákonom, za dôležité považuje žalobca to, že poškodený nemal vozidlo drahšie, t.j. cenovo nákladnejšie ako bolo vozidlo poškodené. Ďalej uviedol, že cenníky, ktoré žalovaný predložil sú neporovnateľné, poisťovňa si stiahla cenové relácie z internetu bez akýchkoľvek súvislostí, ignoruje, že autopožičovňa zvažuje, či náhradné vozidlo požičia, nájomca musí splniť množstvo podmienok. Prenajímateľ mal v tomto prípade ohľadom ponuky dve možnosti nájmu a to nájom s nižšími cenami a prísnejšími podmienkami (napr. pevne stanovenú dobu nájmu) alebo nájom s vyššou cenou s tým, že napr. nie je potrebné zložiť depozit, alebo celé nájomné dopredu zaplatiť, že vozidlo môže kedykoľvek vrátiť, vtedy je nájom pochopiteľne vyšší. V danej nájomnej zmluve je jasne uvedené v bode 15, že zmluva je uzatvorená na dobu neurčitú, t.j. podľa cenníka v druhom prípade, kedy sa neplatí nájomné vopred, netreba platiť skladový depozit. Z uvedeného vyplýva, že je potrebné v každom prípade skúmať podmienky nájmu, v danom prípade cena zodpovedá štandardu, pri takomto type služby a poisťovňa nebola oprávnená ju ponížiť. V nájomnej zmluve bola dohodnutá cena bez prirážok, skutočnosť, že cena nie je neprimeraná už vyhodnotili aj sudy, a to napr. v rozhodnutí KS v Bratislave, rozsudok sp. zn. 4Cob 127/2021, 1Cob/4/2020 - tu súd uviedol, že fakturovaná cena 115,-€ za nájom je cena primeraná, sp. zn. 3Cob/174/2018, kde v bode 12 súd uviedol, že cena 115,- € je obvyklá, sp. zn. 4Cob 17/2017 kde sa v odôvodnení súd zaoberá, prečo je potrebné porovnávanie cien pri totožných podmienkach a v bodoch 27 - 30 sa uvádza, že nie je možné z ponuky trhu vytrhnúť iba najnižšiu cenu, nakoľko výšku nájmu ovplyvňujú aj iné faktory ako len typ vozidla a počet dní. Žalobca podotkol, že vo všetkých prípadoch bola ako žalobca spoločnosť Poistná udalosť s.r.o. Pokiaľ ide o slovné spojenie prirážka, nejde o prirážku v pravom slova zmysle, je to len informatívne, relevantnou je nájomná zmluva a cenník, v ktorom nie je uvedené nič ohľadom prirážky. Ak

žalovaný plnil sčasti, je povinný preukázať neobvyklosť ceny nájmu, čo v konaní nepreukázal, len stiahol ceny nájmu z internetu a uviedol, že toto považuje za obvyklosť. Žalovaný uviedol, že nejde o typ tovaru s presne identickými parametrami, ide o cenu služby, nemateriálnu vec, cez cenu nájmu sa prezentuje rozhodujúca cena produktu. Ak na trhu existujú aj iné služby, nie je možné aby obvyklou cenou bola len najlacnejšia relácia na trhu, potrebné je reagovať aj na kontext iných služieb. Nárok žalobcu je dôvodný a poisťovňa nemala plnenie znižovať.

7. Advokátka žalovaného sa pridriavala doterajších písomných podaní a uviedla, že na pojednávaní žalobca nič nové neuviedol. Pokiaľ ide o výšku denného nájmu, žalovaný uvádzal, prečo bude poskytnuté také poistné plnenie aké poskytol (vybavenie škodovej udalosti z 21.4.2022) žalovaný priznal poistné plnenie vo výške 1.760,- €. Dĺžka nájmu v konaní nie je sporná, pokiaľ ide o cenu nájmu, na faktúre je uvedená suma 69,- € a z faktúry nevyplýva, prečo v danom prípade bola cena nájmu až 115,- €, cena, ktorá je uvedená nie je cenou obvyklou a účelnou, je potrebné vychádzať z toho, aké bolo poškodené vozidlo. Pokiaľ ide o prirážku, nemá vedomosť o tom, že by podmienky nájmu konzultoval poškodený s poisťovňou. Na ľarchu žalovaného nemôže byť to, ako si žalovaný vedie svoje podnikanie. Poukázala na súdne rozhodnutia, ktoré pripojili v rámci písomných podaní. Žalobca svoj nárok nepreukázal a žalovaný sa s tvrdeniami žalobcu v písomných podaniach vysporiadal, preukázal, z čoho vychádzal pri výpočte poistného plnenia, prirážka nie je v súlade s dobrými mravmi. Žalovaný v rámci poistného plnenia priznal poškodenému denný nájom vo výške 59,- € s DPH. Nie je zrejmé, na základe čoho žalobca žiada priznať nájom 115,- € denne. Žalobca nepreukázal dôvodnosť nárokov, výšku obvyklého nájomného v danom mieste a čase. Žalobu žiadala zamietnuť.

8. Medzi procesnými stranami nebolo sporné, že dňa 20.12.2021 došlo k dopravnej nehode, vinník ktorej mal v čase dopravnej nehody na motorové vozidlo, ktorým bola spôsobená škodová udalosť uzavreté povinné zmluvné poistenie so žalovaným ako poisťovňou, u ktorého si náhradu škody uplatňoval poškodený p. Vladimír Krištof a následne žalobca ako právny nástupca.

9. Podľa nájomnej zmluvy zo dňa 21.12.2021 žalobca ako prenajímateľ a poškodený ako nájomca sa dohodli na nájme motorového vozidla továrskej značky Toyota RAV 4 od 21.12.2021 na dobu neurčitú, za cenu nájmu 115,-€ za deň nájmu. Podľa časti „Vrátenie vozidla“ skutočná doba nájmu bola do 21.1.2022 a za dezinfekciu vozidla si prenajímateľ stanovil sumu vo výške 25,-€.

10. Podľa faktúry č. 220104 vystavenej dňa 21.1.2022, splatnej dňa 21.3.2022, žalobca fakturoval poškodenému ako odberateľovi sumu vo výške 3.705,-€ za prenájom motorového vozidla za obdobie od 21.12.2021 do 21.1.2022, celkom 32 dní pri cene nájmu za jeden deň nájmu vo výške 115,-€ a za dezinfekciu vozidla vo výške 25,-€. Celková cena nájmu vo výške 115,-€ podľa bodu 1. faktúry predstavuje základnú cenu za jeden deň doby nájmu vo výške 69,-€/deň a podľa bodu 2. sumu 45,-€ označenú ako prirážka a vysvetlenú v poznámke k bodu 2 nasledovne: doba nájmu na dobu neurčitú, nájom bez zloženia celého nájomného a finančnej zábezpeky na vozidlo na začiatku doby nájmu, predĺžená doba splatnosti faktúry za nájom vozidla. Poškodený čestným prehlásením uviedol, že dňa 9.5.2022 v hotovosti uhradil žalobcovi faktúru č. 220104 v celkovej výške 3.705,-€.

11. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 21.1.2022 poškodený Vladimír Krištof ako postupca na žalobcu ako postupníka previedol pohľadávku voči zodpovednému subjektu - poisťovni, a to nárok na náhradu škody za škodovú udalosť na jeho motorovom vozidle značky Škoda Suberb, EČV: MA536EV, ku ktorej došlo dňa 20.12.2021. Postupca si od postupníka na základe nájomnej zmluvy zo dňa 20.12.2021 účelne požičal náhradné vozidlo, cena za požičanie vo výške 3.705,-€ predstavuje pohľadávku postupcu voči zodpovednému subjektu.

12. Listom zo dňa 21.4.2022, adresovanom žalobcovi, žalovaný oznámil vybavenie škodovej udalosti č. 21.20007.0058421, tak že poisťovňa priznala poistné plnenie vo výške 1.760,-€ a uviedla, že predloženú dennú sadzbu prenájmu 115,-€s DPH/deň vrátane prirážky nemohla akceptovať a dennú sadzbu stanovila na 55,-€ s DPH/deň. Jedná sa o bežnú dennú sadzbu porovnateľného vozidla v regióne, náhradné vozidlo bolo akceptované po dobu 32 dní za dennú sadzbu 55,-€ s DPH.

13. Po vyhodnotení vykonaného dokazovania dospel súd k nasledovnému právnomu záveru:

14. Podľa §822 Občianskeho zákonníka (OZ) z poistenia zodpovednosti za škodu má poistený právo, aby v prípade poistnej udalosti poisťiteľ za neho nahradil podľa poistných podmienok škodu, za ktorú poistený zodpovedá.

15. Podľa §4 ods. 2 písm. b/, c/ zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí a účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastupovaním pri uplatňovaní nárokov, ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnenne odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnenne krátil poskytnuté poistné plnenie, d) ušlého zisku.

16. Podľa §11 ods. 6 písm. a) zákona č. 381/2001 Z.z. poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný.

17. Podľa §11 ods. 6 písm. a/,b/ zákona č. 381/2001 Z.z. poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný; poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

18. Podľa §11 ods. 7,8 zákona č. 381/2001 Z.z. poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia. Ak poisťovateľ neplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

19. Podľa §15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

20. Podľa §442 ods. 1 OZ uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

21. Podľa §524 ods. 1,2 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

22. Podľa §525 ods.1,2 OZ postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia. Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

23. Pri náhrade škody spôsobenej prevádzkou dopravných prostriedkov je zodpovednosť za škodu založená na princípe zodpovednosti objektívnej, teda bez zreteľa na zavinenie, postačuje preukázanie skutočnosti, že vznikla škodová udalosť vyvolaná osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku, vznikla škoda a existuje príčinná súvislosť medzi uvedenými predpokladmi. Zodpovednosť za škodu spočíva v tom, že sa jedná o zodpovednosť za škodu vyvolanú osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku, pričom medzi osobitnou povahou prevádzky a medzi spôsobenou škodou musí byť príčinná súvislosť. Samotný pojem osobitná povaha prevádzky zákon priamo nevymedzuje, osobitná povaha spočíva v tom, že z tejto prevádzky vyplýva pre okolitý svet zdroj zvýšeného nebezpečenstva v súvislosti s činnosťou a pohybom dopravného prostriedku. Zdroje zvýšeného nebezpečenstva spočívajú

často v skutočnostiach, na ktoré ani prevádzateľ ani vodič nemôžu mať vplyv, preto je odôvodnená objektívna zodpovednosť. V záujme ochrany nezúčastnených osôb sa riziko z prevádzky prenáša výlučne na prevádzateľa motorového vozidla, u ktorého je riziko znášania následkov zodpovednosti za takúto škodu zmiernené tým, že každý prevádzateľ je zo zákona poistený pre prípad vzniku svojej zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.

24. V danom prípade žalobca svoj nárok odvodzoval od dopravnej nehody vzniknutej dňa 20.12.2021, v dôsledku ktorej došlo ku škodovej udalosti a ku škode vzniknutej na motorovom vozidle poškodeného, škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla poisteného (škodcu) v poisťovni žalovaného. V dôsledku vzniknutej situácie si poškodený prenajal od žalobcu náhradné motorové vozidlo počas doby opravy poškodeného motorového vozidla, a to na základe Nájomnej zmluvy zo dňa 21.12.2021, na dobu neurčitú, celková doba nájmu podľa vrátenia vozidla predstavovala 32 dní, za prenájom vozidla žalobca vystavil poškodenému faktúru č. 220104 zo dňa 21.1.2022, splatnú dňa 21.3.2022, ktorou žalobca fakturoval poškodenému ako odberateľovi sumu v celkovej výške 3.705,-€, a to za prenájom motorového vozidla za obdobie od 21.12.2021 do 21.1.2022 sumu 3.680,-€ (celkom 32 dní pri celkovej cene nájmu za jeden deň nájmu vo výške 115,-€) a za dezinfekciu vozidla sumu 25,-€. Poškodený faktúru žalobcovi uhradil dňa 9.5.2022 v hotovosti. Oznámením o vybavení škodovej udalosti zo dňa 21.4.2022 žalovaný oznámil žalobcovi, že mu poukázal na bankový účet poistné plnenie vo výške 1.760,-€ s odôvodnením, že predloženú dennú sadzbu prenájomu vo výške 115,-€ s DPH/deň vrátane prirážky nemohli akceptovať a dennú sadzbu nájomného stanovili na 55,-€ s DPH/deň, jedná sa o bežnú sadzbu prenájomu porovnateľného vozidla v regióne.

25. Spornou medzi procesným stranami zostala otázka aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, výška dennej sadzby nájomného za prenajaté motorové vozidlo a nárok žalobcu na úroky z omeškania, ktoré žalovaný namietal a rozporoval.

26. Pri posudzovaní aktívnej vecnej legitímácie súd dospel k záveru, že žalobca je v konaní aktívne vecnej legitímovaný, a to na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 21.1.2022, ktorou poškodený Vladimír Krištof ako postupca na žalobcu ako postupníka previedol pohľadávku voči poisťovni ako zodpovednému subjektu. Postúpená pohľadávka bola jasne a určito v zmluve o postúpení špecifikovaná, postupca na postupníka previedol svoju pohľadávku voči poisťovni zodpovednej za náhradu škody vyplývajúcej zo škodovej udalosti a spočívajúcej z nákladov za požičanie náhradného vozidla vo výške 3.705,-€. Zo zmluvy o postúpení vyplýva predmet postúpenia - postúpenie pohľadávky vo výške 3.705,-€ voči žalovanému, postúpenie je podľa článku III bezodplatné okrem prípadu prijatia poistného plnenia, resp. náhrady škody. Nadobudnutím postúpenej pohľadávky sa žalobca stal aktívne vecne legitímovaným subjektom na podanie žaloby a uplatnenie pôvodne nároku poškodeného, ktorý pohľadávku na žalobcu platne postúpil. Predmetná pohľadávka je spôsobilá postúpenia, nejde o pohľadávku, ktorá by nemohla byť predmetom postúpenia podľa ustanovenia §525 OZ. Súd neprijal argumentáciu žalovaného o neurčitosti zmluvy o postúpení pohľadávky, z obsahu uvedeného zmluvného vzťahu vyplýva predmet postúpenia - nárok na náhradu škody vo výške 3.705,-€ a pohľadávka poškodeného voči žalovanému je dostatočne špecifikovaná, a to dátumom vzniku škodovej udalosti a EČV poškodeného vozidla. Žalovaný vo svojich vyjadreniach namietal nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu aj z dôvodu, že zo žalobcom predložených dôkazov jednoznačne nevyplýva, kto bol vlastníkom náhradného vozidla, t.j. či je predmetné náhradné vozidlo priamo vo vlastníctve žalobcu, prípadne leasingovej spoločnosti a podobne a práve od zistenia, kto bol vlastníkom náhradného vozidla v čase uzavretia nájomnej zmluvy závisí, či bol žalobca oprávnený náhradné vozidlo prenajať, resp. či bol na takýto úkon povinný vopred si vyžiadať súhlas od vlastníka náhradného vozidla, teda či bol oprávnený uzavrieť nájomnú zmluvu s poškodeným a prenechať mu do dočasného užívania náhradné vozidlo. Súd prvej inštancie uvedenú argumentáciu vyhodnotil ako účelovú a nemajúcu oporu v zákone, nakoľko je právne irelevantné, či žalobca je alebo nie je vlastníkom vozidla, podstatná je v tomto prípade skutočnosť, že primárne ide o vzťah medzi poškodeným subjektom a žalovaným.

27. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že poškodený sa v dôsledku poistnej udalosti, zavinenej škodcom, ktorého motorové vozidlo bolo povinne zmluvne poistené u žalovaného, dostal do situácie, keď bol nútený, vzhľadom na skutočnosť, že nemohol používať škodovou udalosťou poškodené vlastné motorové vozidlo, prenajať si náhradné motorové vozidlo u žalobcu. Poškodený prenajaté vozidlo používal počas opravy svojho vozidla v autoservise, a to v priamej príčinnej súvislosti s predmetnou poistnou udalosťou. Súd mal preukázanú príčinnú súvislosť medzi poistnou udalosťou

a užívaním náhradného motorového vozidla poškodeným po dobu, počas ktorej jeho vozidlo bolo opravované. Prenájomom náhradného vozidla vznikli poškodenému náklady za požičanie vozidla, predstavujúce z právneho hľadiska škodu, nakoľko zaplatením požičovného sa zmenšil majetkový stav poškodeného. V zmysle ustálenej súdnej praxe škodca je povinný nahradiť škodu v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov. Skutočnou škodou je aj škoda spočívajúca v tom, že poškodený musí vynaložiť vyššie náklady na požičanie veci, ktorá mu má nahradiť vec, ktorá sa v dôsledku poškodenia dočasne stala nepoužiteľnou vecou v porovnaní s nákladmi na použitie poškodenej veci. Škodou je požičovné zaplatené za vypožičanie vozidla porovnateľného s poškodeným vozidlom, ak prevyšuje výdavky spojené s užitím vlastného vozidla. Skutočnou škodou je aj majetková ujma reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť na to, aby došlo k uvedeniu veci do pôvodného stavu, prípadne aby boli v peniazoch vyvážené dôsledky toho, že navrátenie do pôvodného stavu nebolo možné zabezpečiť ihneď. Za skutočnú škodu spočívajúcu v nákladoch na prenájom náhradného vozidla sa považujú náklady, ktoré by boli účelne a nutne vynaložené na požičanie náhradného vozidla. Pre posúdenie nutnosti a účelnosti vynaložených nákladov spojených so zabezpečením náhradného vozidla je podstatné že v dôsledku škodovej udalosti zavinenej poisťovňou žalovaného nemohol poškodený užívať svoje motorové vozidlo, nakoľko bolo potrebné zabezpečiť jeho opravu, v dôsledku čoho si poškodený musel prenajať náhradné vozidlo, a to až do skončenia šetrenia škodovej udalosti zo strany žalovaného. Uvedené náklady by neboli vznikli, ak by poškodený mohol používať vlastné motorové vozidlo.

28. Žalovaný v danom konaní nenamietal dĺžku prenájmu náhradného motorového vozidla trvajúcu 32 dní, počas ktorých sa poškodené vozidlo nájomcu nachádzalo v oprave, namietal nutnosť a účelnosť vynaložených nákladov na prenájom z hľadiska výšky ceny denného nájmu, keď dennú sadzbu žalobcu vo výške 115,-€ neakceptoval a pre poisťné plnenie stanovil nájom vo výške 55,-€/deň, výšku ktorého žalobcovi aj vyplatil. Vyplatené poisťné plnenie žalovaný považoval za účelne vynaložené náklady spojené s nájmom náhradného motorového vozidla, cenovo primerané a zodpovedajúce skutočnej škode, ktorú má povinnosť poisťovňa poškodenému subjektu vyplatiť, svoj názor dôkazne podložil internetovým prieskumom o cene prenájmu náhradného vozidla viacerých autopožičovní, podľa ktorých cena za denný nájom predstavovala sumu o polovicu nižšiu ako bola cena nájmu stanovená žalobcom. Poškodený dočasnou stratou možnosti využívania svojho motorového vozidla z dôvodu vzniku škodovej udalosti zavinenej škodcom poisťovňou žalovaným, má podľa názoru súdu oprávnený nárok počas opravy svojho poškodeného vozidla na to, aby podmienky používania náhradného vozidla zodpovedali podmienkam, za ktorých používal vlastné vozidlo, a to z hľadiska kategórie vozidla aj z hľadiska reálneho využívania vozidla. Vzhľadom na uvedené poškodený si môže vybrať také podmienky nájmného vzťahu, ktoré sa najviac približujú k tomu ako využíval (rozsah, komfort a pod.) svoje vozidlo pred škodovou udalosťou, ktorú on nezavinil, nemá povinnosť vybrať si nájom v najlacnejšej cenovej relácii na trhu, má právo vybrať si nájom mu vyhovujúci, taký aby mohol náhradné vozidlo používať v rovnakom režime ako pred škodovou udalosťou svoje vlastné vozidlo. Nemožno od poškodeného spravodlivo žiadať, aby znížil svoje nároky na používanie náhradného vozidla len s ohľadom na výšku cenu nájmu, poškodený sa dostal do nepriaznivej situácie, keď nemohol používať vlastné vozidlo a bol nútený prísť k požičaniu vozidla náhradného, pričom podmienky nájmu mal právo si vybrať zodpovedajúce režimu používaniu vlastného vozidla, teda také aké mu v danej situácii vyhovovali. Súd sa stotožnil a prijal argumentáciu žalobcu, že daný nájom bol pre poškodeného výhodný vo viacerých ukazovateľoch ako neurčitá doba nájmu, nájom bez zloženia celého nájmného a finančnej zábezpeky za vozidlo na začiatku doby nájmu, predĺžená splatnosť faktúry (špecifikované vo faktúre č. 220104) a preto podľa záverov súdu cena za denný nájom náhradného vozidla vo výške 115,-€ je cenou primeranou a adekvátnou nastaveným nájmným podmienkam. Z ustálenej judikatúry vyplýva, že poškodený nemá nijakú právnu povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode hľadať najlacnejšiu autopožičovňu na trhu alebo podrobne skúmať a porovnávať iné poisťné podmienky, ktorými sa riadi požíčovanie automobilov u jednotlivých poisťovní. Skutočnou škodou v zmysle zákona je nájmné za prenajaté porovnateľné motorové vozidlo, nie aritmetický priemer, resp. individuálne výpočty poisťovní o možnej (predpokladanej) výške nájmného v náhodne vybranom okruhu požíčovní prostredníctvom internetu. Nájmné vo výške 115,-€ denne stanovené žalobcom za daných podmienok nájmu bolo svojou výškou obvyklým nájmným za prenájom vozidla továrenskej značky Toyota RAV 4, uvedený záver mal súd preukázaný aj dôkazom procesného útoku, a to stanoviskom viacerých autopožičovní k cenníku žalobcu o tom, že na trhu autopožičovní ide o ceny obvyklé. Uvedený dôkaz možno pokladať za odborné vyjadrenie, nakoľko ide o vyjadrenie subjektov prevádzkujúcich vlastnú podnikateľskú činnosť zameranú na prenájom motorových vozidiel s miestnom podnikaní v bratislavskom regióne. Súd

neprijal namietanie žalovaného o neopodstatnenosti časti nároku žalobcu spočívajúcu v nákladoch na dezinfekciu náhradného vozidla vo výške 25,-€. V čase nájmu bola na Slovensku pandémia Covid -19, mimoriadna situácia, v dôsledku ktorej všetci museli dodržiavať prísne hygienické pravidlá, vrátane dezinfekcie priestorov a vecí. Náhradné vozidlo bol žalobca povinný vyčistiť, pričom sa nejednalo o bežné vyčistenie (upratanie), ale o vyčistenie od baktérií, bez ktorého by nemohol vozidlo prenajať ďalšiemu nájomcovi a preto ide o náklad v danom čase a podmienkach nevyhnutný a potrebný, ktorý má povinnosť poisťovňa v rámci náhrady škody poškodenému preplatiť.

29. Nárok žalobcu voči poisťiteľovi motorového vozidla, prevádzkou ktorého bola spôsobená škoda súd vyhodnotil za dôvodný, predmetná škodová udalosť spĺňa podmienky objektívnej zodpovednosti za vznik škody, ktorá bola relevantným spôsobom preukázaná z hľadiska skutkových okolností vzniku aj z hľadiska požadovanej výšky. Žalovaný svojvoľne skrátil poistné plnenie, bezdôvodne stanovil výšku dennej sadzby nájomného za prenájom náhradného vozidla, ktorá nezodpovedala skutočnej škode vzniknutej poškodenému v podobe nákladov za nájom a dezinfekciu prenajatého motorového vozidla a preto súd žalobe v plnom rozsahu vyhovel a priznal žalobcovi nevyplatenú časť poistného plnenia titulom náhrady škody.

30. Podľa §517 ods. 1 veta prvá OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

31. Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení aj úroky z omeškania, výšku úrokov z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

32. Podľa Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. je úrok z omeškania stanovený dvojnásobkom diskontnej sadzby určenej Národnou bankou SR k prvému dňu omeškania. Podľa nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., účinného od 1.1.2009, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, podľa nariadenia vlády SR č. 20/2013 Z.z., účinného od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, ak vzťah vznikol po 1.2.2013.

33. V časti žalobcom požadovaného nároku, týkajúceho sa priznania zákonných úrokov z omeškania je potrebné poukázať na skutočnosť, že rozhodovacia prax dovolacieho súdu nie je v tomto smere jednotná a v uvedenej otázke nebolo doposiaľ prijaté zjednocujúce stanovisko. Pokiaľ poisťovňa nesplní svoj záväzok riadne a včas, teda neposkytne poistné plnenie v celom jeho rozsahu v lehote splatnosti určenej zákonom, dostáva sa do omeškania, čo zakladá právo poškodeného, v danom prípade žalobcu ako jeho právneho nástupcu, popri poistnom plnení požadovať aj úroky z omeškania. Ustanovenie §11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. upravuje výlučne následky nesplnenia nepeňažnej povinnosti podľa odseku 6, t.j. sankcionuje neskoré prešetrovanie a vybavenie poistnej udalosti, avšak nezabavuje zodpovednú poisťovňu povinnosti platiť úroky z omeškania za oneskorené poistné plnenie podľa §11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. v spojení s ustanovením §517 ods. 2 OZ. Výklad, v rámci ktorého by nebolo možné zo strany poškodeného alebo jeho právneho nástupcu, v prípade uplatnenia si zníženého poistného plnenia, priznať v prebiehajúcom sporovom konaní úroky z omeškania, by nezodpovedal zmyslu a účelu zákonných ustanovení zákona č. 381/2001 Z.z. Zmyslom povinného zmluvného poistenia motorového vozidla je zabezpečiť poškodenému nahradenie vzniknutej škody, a to v čo najkratšom čase. Nezodpovedá spravodlivému usporiadaniu vzťahov, aby poisťovňa zodpovednosť za svoje nesprávne posúdenie povinnosti poskytnúť poistné plnenie prenášala na poškodeného. Podľa názoru súdu práve poisťovňa musí znášať následky nesprávneho posúdenia svojej povinnosti, vrátane povinnosti znášať stav, kedy sa v prípade zníženého, teda neúplného, poistného plnenia dostane do omeškania. Súd dospel k záveru, že žalovaný nemal dôvod neposkytnúť poistné plnenie v celej uplatnenej výške 3.705,-€, svojvoľne znížil poistné plnenie len na sumu 1.760,-€, žalobca si dôvodne uplatnil úroky z omeškania zo žalovanej istiny od 7.5.2022 ako prvého dňa omeškania, dňa nasledujúceho po dni kedy mal žalovaný v zmysle zákona č. 381/2001 Z.z. poskytnúť žalobcovi poistné plnenie v celej uplatnenej výške, t.j. 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinností poisťovateľa a poskytnúť poškodenému poistné plnenie. Žalovaný neopodstatnene neposkytol poistné plnenie v žalobcom uplatnenej výške a svojvoľne a bez relevantných dôvodov posúdil nižšie plnenie, ktoré aj reálne vyplatil. Keďže žalovaný svojvoľne poskytol žalobcovi nižšiu sumu ako bolo skutočná škoda, a to bez relevantných dôvodov, nemožno posúdiť začiatok omeškania neskôr než nasledujúcim dňom po uplynutí 15- dňovej lehoty stanovenej na poskytnutie plnenia.

34. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa §255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§262 ods. 2 CSP).

#### **Poučenie:**

Proti rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Odvolanie podlieha poplatkovej povinnosti v rovnakej výške ako za podanú žalobu.

V prípade neuhradenia priznanej pohľadávky zo strany povinného, môže oprávnený požiadať o exekučný výkon súdneho rozhodnutia.